

istand til at nyde de samme Goder med Hensyn til denne deres Eiendom, som ved Lovene af 31te Marts 1858 og 22de November 1859 ere blevne gjorte gjældende for Monarchiets Statsgjæld. Derved vilde disse Ciere af Hartkornsequalisationsobligationer spare mange Omkostninger og megen Tid. Ved Indførelsen af Couponsobligationer vil der nemlig spares den Tid, som anvendes til at modtage Renter halv-aarligt, hvilket ikke blot for dem, der egebedere Dvitteringerne, men ogsaa for dem, som skulle modtage Rentebeløbene, er forbundet med megen Uleilighed og Tidsspilde.

Besværlig: Den meget ærede Minister har bemærket, at man vel kunde være berettiget til at stille en Assimilerings Lovgivning i dette enkelte Punkt mellem Monarchiet og Kongerigets i Spidsen.

Jeg skal forsaavidt med Hensyn til dette ene Punkt ikke videre urgere det; jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at jeg troer, at det som Princip betragtet ikke er rigtigt. Den meget ærede Minister har dernæst henviist til, hvad han allerede ytrede ved at forelægge Lovforslaget, at der havde viist sig Ubequemmeligheder med Hensyn til Obligationerne, idet der er indsendt til Ministeriet Obligationer af Kongerigets Statsgjæld til Ombytning, men at Ministeriet havde været nødt til at nægte det; og at det altsaa kunde frembringe en Frygt for, at Kongerigets Obligationer ikke ere saa gode som Monarchiets. Jeg har i det første Foredrag ikke taget Hensyn til disse Ytringer, fordi jeg ikke antog, at der skulde lægges megen Vægt paa dem, idet det forekommer mig som Argument ikke at være af nogen stor Betydning. Det forekommer mig nemlig ikke, at Ministeriet kan tage Hensyn til den Uvidenhed, der maatte findes hos en eller anden Obligationseier. Jeg troer derimod, at det er i saa Henseende Børnen, som man maa antage bedst forstaaer at bedømme disse Forhold. Da der aldeles ingen Forskjel er med Hensyn til Prisen paa Kongerigets og Monarchiets Obligationer til 4 pCt., saa troer jeg virkelig ikke, at der er mindste Grund til at bryde sig om en sliig enkelt Mandes Uvidenhed eller ugrundede Frygt. Jeg troer derfor heller ikke, at man kan paaberaabe sig

som Argument for denne Foranstaltning, at det er gavnligt for Obligationseierne, idet de spare Tiden ved Couponsobligationer; det forekommer mig at være et Argument, der er hentet fra selve Foranstaltningen. Jeg har heller ikke indladt mig paa Foranstaltningen; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det er af den Slags Ubehageligheder, som enhver Obligationseier meget let kan undgaae; thi han behøver blot at stille sig ved Kongerigets Obligationer og skaffe sig Fællestatens Obligationer istedetfor, saa kan han jo faae Couponsobligationer, hvad Dieblit han vil. I saa Henseende troer jeg heller ikke, at man behøver at tage synnerligt Hensyn til Obligationseierne. Men den meget ærede Minister ytrede, at han ansaa det for nødvendigt, at der fandt en saadan Overensstemmelse Sted mellem Lovgivingerne i det fælles Monarchie og Kongeriget. Men denne Overensstemmelse i saa Henseende faaer jo først nogen Betydning under den Forudsætning, at det er nødvendigt, at Kongeriget har Gjæld, og det var det Spørgsmaal, jeg stillede til den meget ærede Minister, om Forholdene ere af den Bestaenhed, at det er hensigtsmæssigt at beholde den udenlandske Gjæld, vi have; eller om det ikke er mere hensigtsvarende at vi afbetale den, at vi istedetfor at indkjøbe Activer og beholde Gjælden, undlade at indkjøbe Activer og derimod formindske Gjælden. Dette Spørgsmaal har den ærede Minister ikke seet sig istand til at svare paa; han har kun henvæjet paa, at der er Betragtninger, som man maatte anstille. Sa, det har jeg naturligvis forudsat, at man maatte anstille Betragtninger over Kongerigets Finantsvæsen; men jeg antog rigtignok, at de vare anstillede. Jeg antog rigtignok, at dette Punkt var man kommen paa det Næne med; og da der ikke er oplyst Noget om det U hensigtsmæssige i at formindske Gjælden, saa kan jeg ikke tiltræde Forslaget. Jeg antager nemlig, at Lovforslaget vil falde af sig selv, naar man er bleven enig om at afbetale paa Gjælden, og jeg skal derfor ikke videre gaae ind paa Lovforslaget; som jeg, som sagt, anseer for afgjort uheldigt.

Andræ: Nærværende Lovforslag hører vistnok til dem, der maae have været forberedte